

FODRÁSZ UJSÁG

URI- és NŐI-FODRÁSZOK és ROKONSZAKMÁK SZAKKÖZLÖNYE

A BUDAPESTI BORBÉLY-, FODRÁSZ- ÉS PARÓKAKÉSZITŐ-IPARTESTÜLET TULAJDONA ÉS HIVATALOS LAPJA
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII., Csengery-utca 15. Az Ipartestület telefonszáma: József 124—79

XXXIII. évfolyam

Budapest, 1925 június 1.

6. szám

Rendeljen egyszer

A
S
T
R
A

CHYPRE
KÖLNIT

Rendeljen egyszer

A
S
T
R
A

CHYPRE
KÖLNIT

ILLATSZER ÉS PIPEAREÁRU RT.
BUDAPEST, IX., FERENC-TÉR 4.

Gyártja az összes fodrászati cikkeket

A LEGJOBB

minőségben.

Telefon: József 6—84.

Minden fodrász - üzem érdeke,

hogy vendégeit megtartsa s ezt csak úgy érheti el, ha fejmosásnál és borotválkozásnál csakis elsőrangú gyártmányokat használ. Ajánlom tehát minőség és kiadósság tekintetében közismert

Pajolin készítményeimet,

melyek a külföldi gyárak készítményeivel egyenrangúak.
Kérjen árjegyzéket.

Fizetési és szállítási feltételeim helyt Budapest értendők. Utánvételes rendelvényeknél 5% pénztárendedmény. Hitel esetén a fényüzési adó előre fizetendő.

Teljes tisztelettel

PAJOLIN ILLATSZERGYÁR

V., Vilmos császár-ut 78. Telefon 181-91.
Alapítva 1906.

BAUER FERENC MÜKÖSZÖRÜS BUDAPEST, BETHLEN-UTCA 45.

Vállalja mindennemű javítását és köszöretülését az összes szakmába vágó fodrászati műszereknek.

8 napon belüli pontos kiszolgálás.

ACÉLRAKTÁR DUS VÁLASZTÉKBAN.

Minden fodrász tudja már,

hogyan

a legjobb
kölnivizek
hajszeszek
borotva
szappanok

és egyéb kozmetikai cikkek az

Indus szappan és
vegyészeti gyár
készítményei.

Kapható a gyár eladási irodájában
Budapest. VI, Jókai-tér 7, I. 12.
Telefon: 138-14.

Fodrász- kabátok és köpenyek

115 ezer koronától
feljebb,
továbbá

szalvéták,
hajvágóköpenyek
és törülközők

— részletfizetésre is —
kaphatók.

Levelező-lap hívásra
házhoz jövök.

Grünhut Ödön szabómester
VII., József-körut 22-24

PARFUMERIE LE ROSIER DANKOVSKY ISTVÁN ILLATSZERGYÁR.

Fodrászüzleti berendezések,
Szerszámok, Hajak, Villanyapparátusok,
Fodrászmunkálatokhoz szükséges kellékek
különleges raktára.

Uj cím:

BUDAPEST, VI., Ó-UTCA 25. szám
(saját házában.)

Champon-Bayrum (kiválóan habzó)
literje 25.000 korona.

Árjegyzéket díjmentesen küldök.

FODRÁSZ UJSÁG

Az ipartestület telefonszáma: József 124—79

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII., Csengery-utca 15

URI- ÉS NŐI-FODRÁSZOK ÉS ROKONSZAKMÁK SZAKKÖZLÖNYE

FELELŐS SZERKESZTŐ: WÉBER JÓZSEF

Megjelenik minden hó 1-én.

Előfizetési díj:

Egész évre 20000 K

Fél évre 10000 K

XXXIII. évfolyam

Budapest, 1925 június 1.

6. szám

TARTALOM: A borbélyipar 15 éve — Bécsben. Irta Hieronimus Eduard, a bécsi mesterszövetség elnöke. — Intellem iparostársaimhoz! Irta Kontró János ipartest. elnök. — Czibesz Márton az urifodrászok világbajnoka Budapesten. Irta W. J. — Vélemények a módosított Johnson-star fenőszijról. — Kirándulás bimbófakadáskor... Irta Éles József. — Országos Fodrászértekezlet Budapesten. — Szakiskolai megfigyelések. Irta Kuba Sándor, szakiskolai igazgató. — Egyről-másról. Irta Kiss Gyula. — Figyelmeztetés a külföldiekre vonatkozó új rendelet intézkedéseire. Irta Kalix Zsiga, test. jegyző.

A borbélyipar 15 éve — Bécsben.

Irta: Hieronimus Eduard, a bécsi mesterszövetség elnöke.

II.

A vasárnapi munkaszünet

tekintetében csodálatos a hatóságok magatartása. Dacára a sok ankétnak, ahol mindenütt megállapították a vasárnapi munka szükségét, tovább is tartják ezt a rendszert, holott a hatóságok előtt is nyílt titok, hogy a szükség által kényszerítve, éppen ezt a törvényt szegik meg a legtöbbször. Hogy ezáltal

a házalóipar

is a legteljesebb mértékben érvényesül, nyilvánvaló, mert alkalmi munkáról van szó. Főleg polgári és ipari körökben, ahol leginkább üldözik más téren a házalókat, a házaló borbélyt legjobban támogatják, egyrészt szükségéből, másrészt kényelemből.

Teljes átalakulást hozott létre az ez évben lefolyt bérharc, amely szomorú örökségképen az

üzemi borbélyok

intézményét hagyta hátra. Mi okozta a sztrájkot, kár volna most feszegetni, hiszen általános bérharcláz volt az összes iparok terén és miért ne tehetne volna azt meg akár a borbélymester, akár a borbélysegéd. Az az örült határozat, amely a sztrájk alkalmával az üzletek bezárását vitte keresztül, megint számos üzletfélnek adott okot a kimaradásra. Azáltal, hogy egyrészt az üzleteket bezáratták, másrészt a segédek sztrájkvezetősége által üzemekben és hivatalokban létesített borbélyszobák, amelyekkel a mesterekre akarták nyomást gyakorolni, tényleg megrövidítették a bérharcot, de az üzemi borbélyok fennmaradtak. A csekély rezsiköltség és az a körülmény, hogy az üzemek alkalmazottai és munkásai mint üzletfelekké váltak, okozta, hogy igen olcsón dolgozhatnak. Ezeknek az üzletfeleknek igénytelensége idézte elő a tömegmunkát és egy szomorú versenyre hajította a borbélyokat. Nemcsak az olcsó munka csábított, hanem a kényelem is, hol a megfizetett munkaidő alatt használhatták a borbélyt. Hiszen ha az üzemi borbélyok legalább szaktársak lettek volna, ez az állapot még valahogy elviselhető lett volna, azonban a legtöbb esetben hivatalnok voltak, azaz mondjuk tanult borbélyok, azonban olyanok, akik egész más hivatásban éltek. Hiszen gyakran látunk borbélyműhelyeket a legtöbb közúti remizben, ahol csak a mester borbély, míg a segédek a szerencsés szolgálati beosztással szombatnapot kapott villamos kalauzok, akik tehát duplán keresnek, a borbélysegédek elől elveszik a szükséges kiegészítési alkalmakat és így csak az állástalan borbély-

segédek serege gyarapszik. Hogy itt is legtöbbször vasárnap dolgoznak, azt is tudják a hatóságok, de ezek nem látják szükségesnek a közbelépést. A tisztasági viszonyok ezekben az üzemekben igen sok kívánni valót hagynak fenn; a szükséges tiszta fehérnemű csak egy jámbor kívánság és a költségek csökkentése akár a fehérnemű, akár a munkaerő útján történik is, csak a munkateljesítmény leszállítása révén lehetséges. Szükségesnek tartom itt rámutatni az egészség teljes veszélyeztetésére azáltal, melyek az egészségügyi berendezkedés teljes hiánya és a tömeghasználat okozhatják.

A kiszolgálási árak megrágulásának külön fejezetét képezi a

nyolcórás munkanap.

Hogy a borbélyipart is e törvény alá vonták, az a szociálpolitika csúcspontja, holott mindenki tudja, hogy a legtöbb órában nem dolgozhatnak a borbélyiparban, mert nincs vendég. A munkabeosztást ennél az iparnál bizonyára nem lehet úgy keresztülvinni, mint más szakmákban, ahol a munkateljesítményt csökkenteni és a keresetet ezáltal a minimumra lenyomni lehet. A törvényhozás intenciója szerint egy szakmában sem volna olyan szükséges a munkaidőnek részbeni meghosszabbítása, mint itt, azonban a kölcsönös meg nem értés oly eredményekre vezet, mint itt. Mennyi bosszúságot kelt például a vendégeknél a záróra szabályszerű betartása, és itt újra ki kell emelnem, hogy a legjobban a munkásvendég, aki a nyolcórás munkanapot mint szentséget tekinti, van a legjobban fellázadva, ha a borbélysegéd vagy a mester az ilyen munkás álláspontjára helyezkedik. Hiszen saját munkásaink legnagyobb része vallja azt az álláspontot, hogy a nyolcórás munkanap bevezetése a borbélyiparnál, amikor a törvényhozás szellemében nyolc órai munka után szünetet kell tartani, egyáltalán nem áll összhangban a munkateljesítménnyel, de ugylátszik a szociális vívmányokat fenntartani előnyösebb, mint az okos belátást kifejezésre juttatni. Hiszen a borbélyiparnál is van egynéhány üzem, akik a munkást teljesen foglalkoztatják, amelyek azonban ezen ügy megítélésénél nem esnek sulyba, ezeknél éppen más javadalmazást kellene megállapítani.

A bérmozgalom

tekintetében ismeretes, hogy békében a bérek rosszak voltak, a segédek főjövedelme a borralalókból származott. A jó munkásnak megvolt a maga vendégköre,

meg is volt a megélhetése, míg a többi napról-napra élt. Tehát egy borraivalós kereset volt és aszerint is értékelték. A bekövetkezeti drágulással szórványosabb lett a borraivaló és természetesen annak vásárlóértéke is kevesbedett. A munkások képviselője tehát arra igyekezett, hogy a béreket arra a magasságra hozzák, hogy a mellékkereset nélkül a legszükségesebbet az élethez biztosítsa, ami a szakszervezetek és szervezethez segélyével sikerült is. Míg a békekében a kereset nagyobb felét a borraivaló tette ki, az utóbbi években ez természetesen eltolódott. A létalapot a bérben kellett keresni és ez kifejlődést természetesen az áremelésben talált.

Az árképződést

pedig a háztartások óriási megdrágulása, valamint a borbélyipar segédeszközeinek hihetetlen emelkedése szabta meg. A legegyszerűbb életmód a békekében sokkal könnyebb volt, mint ma. Természetes, hogy annyi fázison keresztül az árképződésnek kifejezésre kellett jutni, kézen fekszik, mert az élethez való jogot senkiől sem lehet elvitatni, aki dolgozni akar és tud. Az urifodrászatnál közreműködött még az általános ipari válság, a munkanélküliség nagy tömegénél a testápolás csak utolsó helyen van. Az utóbbi évek óta történt izlés-kifinomulás is némi szerepet játszott az áremelkedésben. Külön fejezete az árképződésnek

a nőifodrászat

ennek azonban véges határai vannak. Ennél a csoportnál a szakmai kiképzés a legmagasabb művészetre hágott, amint ezt a legutóbbi években ismételt rendezett nemzetközi versenyeknél elért első díjak bizonyítják. Az üzletek berendezése elnyelt minden fillért, de senki sem akart a versenyben visszamaradni. Csak egyben maradtak vissza: az árakban. Békekében az elsőrendű üzletekben egy frizuráért 3 koronát kértek, most 22.000—

26.000 koronát, dacára a nagyobb fényűzésnek és jobb munkának. Hogy a nőifodrászoknál a békekébeli árakra hozzunk összehasonlítást, ez annyit jelentene, mint baglyot vinni Athénbe. Egy fellendülést keresztülvinni, ma ugyyszólván lehetetlen, mert a nőnek ma már nem az a helyzete, mint 2—3 évvel ezelőtt. Éveken keresztül volt a férfi kikapcsolva a gazdasági életből mint résztvevő, a nő domináló álláshoz jutott, pénzt keresett és állásának is nagyobb nyomatókat adott azáltal, hogy külső megjelenésére több súlyt helyeztet. Hogy ezáltal a nőifodrász is keresethez jutott, az természetes. A megváltozott gazdasági viszonyok a nőt megint kikapcsolták, ma már megint csak a férfi keresetére van utatva és így a nőifodrásznak megint kevesebb jut. A férfiak rosszabbul keresnek, a fodrászüzletek üresebbek lesznek. Ámde csak kevés szaktárs ismeri meg a rossz üzletmenetnek igazi okát, a legtöbben azt a piszkos konkurenciában keresik. A konjunktúra-üzletekre nagyon kedvezőtlen az általános gazdasági helyzet, az újgazdagok már megint elszegényedtek, üzleteinkből eltűntek és az igazi jó vendégek is csak ritkán látogatják a borbélyt. Hogyha a női szakmában a Divat istennő öfensége idejében nem teremt új keresési lehetőségeket, úgy ezen szakmára nézve is újabb elszegényedéssel kell számolni.

Az általános elszegényedésnek igazán rossz hatása van a borbélyiparban, mert a test- és szépségápolás költségeit más szükségletek nyelik el.

Ezekben a sorokban csak egy töredékét adtam elő azoknak a körülményeknek, amelyek a borbélyiparban az árképződést előidézték. Remélem azonban, bizonyítottam azt, hogy a borbély a vendégtől csak a legszükségesebbet igényelte. Már pedig neki is meg kell engedni azt, hogy munkája által jogot szerez arra, hogy az élethez való jogát követelje.

Intelem iparostársaimhoz!

Irta: Kontró János, ipartest. elnök.

Mióta elnök lettem, a gyakorlati életből sok, sok tapasztalatot gyűjtöttem. Látom magam előtt elvonulni kartársaimat szerszámmal a kezükben, látom mint családapákat, de látom mint a mindennapi élet küzködő embereit is. A szerszám az egyetlen eszköz, mely hivatva van megteremteni a létet. A küzdelem pedig az a tér, ahol összeméretnek a tudás vagy nemtudás fegyverei.

Ezek jutottak eszembe folyó hó 14-én este, amikor nőifodrász kartársaim megjelentek ipartestületünk helyiségében, hogy általuk jogosnak vélt igényeiket vezetőségünknek bejelentsék.

Nem tudom, hogy született meg az 1922: XII. t.c. azon szakasza, mely a mi egy iparunkat ketté választotta. Nem tudom, kiknek információja volt a világra-hozója. Törvény, megvan. A törvényt pedig minden tisztességes embernek tiszteletben kell tartani. Itt a kérdéshez szó sem férhet. Engedjék meg azonban, hogy én a törvény gyakorlati részével foglalkozva, rámutassak arra, hogy mit szólnak a rossz információk és a rosszul végzett munkának milyen súlyos kimenetele van az iparosságra, főleg akkor, ha az még hozzá hű és gyakorlatlan emberek kezébe kerül.

A törvény idevonatkozó intézkedése létrehozott egy új ipartestületet, amelynek vezetőségében helyet találtak azok, kik egyrészt kielégíteni vélték hiúságukat, másrészt pedig beleilleszkedtek; a gyakorlatlanok, kiknek vérmes reményeik odáig nőttek, hogy égisz erő dolgokat sejtettek az új alakulás mögött. És most, amikor tudatára ébrednek annak, hogy az alkotás nem is olyan könnyű, akkor a csüggedt energiákat azzal akarják új

küzdelemre serkenteni, hogy nekitámadnak egy már megalapozott ősi intézménynek és talán azt gondolják magukban, ha mi nem tudunk boldogulni, ne boldoguljon más sem.

Ismétlem, a törvénnyel nem akarok foglalkozni; ismerve annak humánusabb rugóit, kizárólag csak rajtunk mulott annak a gyakorlatba való helyes átvitele, s hogy ez nem így történt, nem személyemen mulott.

Mutatkoznak már biztató jelek, hogy az igazságot nem lehet feltartóztatni; egyre-másra kezdik a beretvát forgatni azok, kik még ezelőtt félesztendővel a világért sem vállalták volna magukra a borbély jelzöt. Ha pedig ez így van, kérdelem én, hogy lehet megfosztani egy másik kartársat annak a lehetőségétől, hogy az egyik részére kijáró előnyöktől visszautasíttassék.

Ez a kérdés előbb-utóbb tisztázódni fog, de addig is, míg ennek ideje elérkezik, óvatosságra intem mindazokat, kik ennek a küzdelemnek csak szenvedő alanyai lehetnek. Várjanak a testületből való kilépéssel, ne nagyon siessenek, mert azok az ágyuk, melyek intézményeinket bombázzák, gyöngének fognak bizonyulni és visszafelé is elsülhetnek.

Kedvezményes fogorvos fodrászok részére. Sikerült szaktársaink részére fogorvosnak megnyerni dr. med. Neuländer Lajos fogorvost, VI., Nagymező-utca 25. A kiváló fogorvos, aki szintén fodrászcsaládból származik, szaktársaink és azok hozzátartozóinak naponta 3—7-ig 40% engedménnyel rendel.

Czibesz Márton az urifodrászok világbajnoka Budapesten.

A fenti címmel a »Fodrász Ujság« legutóbbi számában hosszabb cikk keretében nyilvánosságra hoztuk, hogy ipartestületünk vezetősége nagy áldozatkészséggel akciót indított az iránt, hogy az iparunkban divó futurizmusnak véget vessenek. Ugyancsak foglalkoztunk Czibesz Mártonnal, az urifodrászok világbajnokával, a nagy idealistával is, aki tőlünk azért kapott meghívást, hogy az új divatnak irányítója legyen.

Fenti című cikkünk nem maradt visszhang nélkül, mert harci riadónkra a »Világ« című napilap, amely a legelterjedtebb és legkomolyabb lapjaink egyike, május 17-én Diószeghy Miklós »Világbajnok fodrászok irtó csatája a borbély-futurizmus ellen«, najdnem egy egész oldalra terjedő cikkben rendkívül szimpátikusan foglalkozik ezen akciónkkal.

Minthogy nekünk minden törekvésünk most oda irányul, hogy ezen mozgalmunkat siker koronázza, a »Világ« című lap iránt hálával vagyunk eltelve, hogy sietett ezen kulturális célkitűzésünkben segítségünkre lenni, miután kétségtelen tény, hogy a társadalom megértésére legelső sorban van szükségünk, hisz mindaddig, míg maga a közönség izlése a futurizmussal szemben meg nem változik, eredményes változásra nemigen számíthatunk.

Ha a világháború be nem következik, a fodrásziparban a futurizmusnak már beakonyodott volna, mert 1912-ben, amikor Czibesz Márton Münchenben megnyerte a világbajnokságot, a világ minden tájáról oda-sereglett modern urifodrászok azzal az impresszióval távoztak onnan, hogy Czibesz Márton követői lesznek. De sajnos, a hosszú háború ennek is elejét vette. A mi késik, az nem mulik. A fodrászipar reneszánsza most kell, hogy bekövetkezzék. Siessünk tehát magyar fodrászok, hogy ebben a mozgalomban mi is kivegyük részünket. A megújodáshoz három jó tulajdonságra van szükség, és pedig: ambícióra, izlésre és formaérzékre. Vannak, akik azt hiszik, hogy Czibesz Márton minden felkészültség nélkül vett részt a világbajnoksági versenyen és talán csak véletlenséggel folytán jutott ahhoz a dicsőséghez, hogy elnyerte a világbajnokságot. Ez nagyon téves felfogás. Czibesz elsősorban lankadatlan buzgalmának köszönheti fényes karrierjét, mert sok éven át tanulmányozta a vassal való kezelésnek minden csinját-binját. Amikor a vassal való bánás módját elsajátította, belekezdett az egyéni hajvágásokba, ahol mindig szem előtt tartotta a fej formáját. Czibesz például, ha fésülési versenyre készült, hat hónappal a verseny előtt belefogott egy neki megfelelő modell fejének a tanulmányozásához és azon teljes egyéni hajvágást eszközölt. Hogy a páciens azonban el ne veszítse a türelmét, az ingyenes nyírásán kívül busás honoráriumot fizetett, sőt mi több: a versenyhez saját költségén teljesen a maga izlése szerint öltöztette az illetőt.

A müncheni versenyre saját költségén Bécsből vitt magával két modellt, akiknek nemcsak az összes költségeit fizette, hanem külön honoráriumban részesítette őket. Ezt azon oknál fogva tette, mert jól tudja, hogy ott még inkább lábra kapott a futurizmus, mint Bécsben. Számítása nagyon is bevált, mert azon szakértársaink, akik ott résztvettek a versenyen, a formátlanul megnyírt frizurákkal valóságosan eltörpültek a Czibesz-frizura mellett. A festőművészek és szobrászok, akik a zsűriben résztvettek, domborműhöz hasonlították azt a két fejet, melyet Czibesz megfésült. Czibesz tehát nemcsak a legalaposabb felkészültséggel, hanem áldo-

zatkészséggel indult neki a versenyeknek. Sikereihez feltétlenül hozzájárult a formaérzéke és rendkívül kifejtett izlése. Nézzük csak meg, hogyan dolgozik. Az ondolás előtt a haját alaposan megvizesíti és teljesen simára fésülve leköti. Ha a hajzat teljesen megszárad, a hosszú haját gyengén, a fül mellett levő haját pedig erősebben hajtja be meleg vassal, azután elől a homlokánál felveszi az első passzét és csinál rajta három hullámot, a másik oldalon pedig egy teljesen diszkrét hullámot és a fej formájához mértén kissé behajtja a haját. Azokat a hullámokat, melyeket a homlok fölött csinál, rendkívül szépek, de annyira egyéniek, hogy nem tudják utánozni még a legkiválóbb nőifodrászok sem. Azokat csak hosszú kísérletezés után lehet elsajátítani, már akinek megvan hozzá az ambíciója és tehetsége. Nálunk is már többször mutattak be ondolált fejeket, de azok izléstelenek voltak, mert a túlerősen ondolált fejek azt a látszatot keltik, mintha viselője dob-uccai demokrata volna. Czibesz, ha vassal vagy vízzel ondolál, arra igyekszik, hogy a fej kicsi és formás maradjon és azért csak elől készít két-három ideális hullámot. Czibesznek ezen módszerére külön felhívom az oktatói kar figyelmét.

Áttérve a hajnyírásra, annak a sajnálkozásunknak kell kifejezést adnunk, hogy alig van Budapesten néhány fodrász, aki súlyt helyezne a formára. Czibesz szerint az ujjak között szokásos tompára vágás nem oly praktikus, mint az olló általi nyésés. Ezen a téren is érdekes megfigyelésünk van. Czibesz például ollóval

MEGHIVÓ.

A VI-ik kerületi Fodrászok Köre

1925 június 9-én, kedd este, a Vasuti- és Hajózási Klub souterén helyiségében fennállásának

20 ÉVES JUBILEUMÁT

ünneplé, mely alkalomra tisztelettel meghívja szaktársaink összességét és becses családját.

B E L É P T I D I J N I N C S.

ÜNNEPI MŰSOR:

ZENEKARI NYITÁNY. ** ELNÖKI MEGNYITÓ.
EMLÉKBESZÉD. * * * KABARÉ-ELŐADÁS.

Az elnökség.

elsőrangban efilroz; módszere az, hogy a kézben maradt hajnak csak a végét vágja le, még pedig az ollónak a hegyével, ellenben Kuba Sándor, aki szintén mesterien efilál, a kézben maradt haját a közepe táján az olló összecsukszó részével ritkítja meg. Hogy melyik módszer jobb, azt csak hosszabb tanulmányozás után lehet megállapítani, kétségtelen azonban, hogy Kuba fele annyi idő alatt ritkítja meg a haját, mint Czibesz.

Végül felhívom különösen az új fodrászgenerációnak figyelmét arra a mozgalomra, mely most indul meg, hogy iparunkban kiküszöböljessék a futurizmus. A fodrásziparban kell, hogy bekövetkezzék a megújulás, mert csak egy új divattal leszünk képesek a közönséget ismét visszahódítani. Hogy ez sikerüljön, feltétlenül szükséges a fiatal generációnak közreműködése is. Azért lelkére kötöm mindegyik fiatal barátomnak, hogy a következő három jó tulajdonságot szivlelje meg: ambíció, formaérzék és izlés. Enélkül a jövőben nincs boldogulás. Le a futurizmussal! Éljen a szaktudás!

Wéber József.

Vélemények a módosított Johnson-star fenőszijről.

Micsányi Gyula műköszörüs, a Johnson-star fenőszij feltalálója, a közkedvelt szijon újabb módosítást végzett, melynek igen nagy hordereje van. Ime a következő vélemények:

Május hó 14-én az Ön által bemutatott és módosított Johnson-star fenőszij meglepő újítást hozott. Személyes próbáim alapján — bár a dolog az első pillanatra egész jelentéktelennek látszott, — meglepő eredményeket láttam, úgy, hogy a legteljesebb mértékben

meg vagyok győződve, hogy a kezdő sem tudja a borotvát rosszul megélesíteni, ha a módosított Johnson-star fenősziját használja.

Tekintve, hogy a csucsban végződő szij fix helyre állítja, a legkisebb nyomásnak is enged és mindig a beretva felé hajlik. A Johnson-star fenőszij könnyű balanszrozása folytán kizárja a beretva egyenetlen fenését. Ezen ötletes újítás a helyes, gyors és biztos fenésben nagy szolgálatot fog tenni az egész iparnak.

Legmelegebben gratulálok a felfedezőnek.

Komáromy Antal.

*

Igazán köszönöm, hogy a Johnson-star fenősziját a piacra hozta, ezen fenőszij hegyes vége által egyenetlen késfenésre tettem szert, amit az eddig használatban levő hasonló fenőszijak mellett nem tudtam elérni.

Igazán minden kollégámnak ajánlhatom.

Kuba Sándor,
szakiskolai igazgató.

*

A Johnson-star fenőszij iparunk legnélkülözhetetlenebb szerszáma, mely a Pollart rendszerű késeknek állandó és egyenes élt biztosít. Köszönettel fogadjuk a feltalálójának ezen újítását. A régi rendszerű fenőszij használata mellett azt tapasztaltuk, hogy pár hónapi használat után ivalaku élt kapott késünk. A Johnson-star fenőszijnál ez ki van zárva, miért is a t. kollégáknak ajánlom.

Fuchs Gyula,
h. szakiskolai igazgató.

*

Előljárási ülés június hó 21.

Tanoncvizsgák ideje június 8. és 26.

Kirándulás bimbófakadáskor . . .

Irta: Éles József.

Ha bájos kacagását hozza pajkos leánykának az illatos májusi szellő, ha a napsugarak milliói szikrában esnek szét az apró harmatcseppeken, ki az, kinek ereiben nem pezsdül meg a vér? Ki az, kinek lelkét nem tölti be csodás varázsával a tavasz ébredése? Oh, ti dolgozó városi emberek, kik egyhangúan morzsoljátok céltalan, de azért verejtékes perceiteket, érzitek, mikor lelketeget a tavasz lehelete megsimogatja és kicsalogat a szabad térnek, a természet ezer apró mozaikjából álló hatalmas templomába. Azt mondják, ma már nem történnek csodák. Mily balga tévedés ez, mennyire hü képét adja ez a lelketlen, üres emberek tömegének. Csak egyszer, egyetlen egyszer menjetek ki abba a hatalmas templomba, melynek boltozatát egymásba omló lombok alkotják, hol a kóruson a sok apró madár dala csendül össze egy isteni harmoniában, akkor meglátjátok, hogy van csoda, mert bennetek fog végbemenni oly csodás változás, melyet itt leírni szegény a tollam. Mint a betegnek a gyógyulást hozó forrás, olyan a ti meggyötört lelketegetnek az enyhülést, megkönnyebbülést jelentő behatolása a természet ezen szépségeibe.

A mindennapi kenyérért küzdve csatáros, hóvizes uccán, megdobban fásult szivünk, mikor a sváb nénikék először megjelennek és a zord tél fakó színei után először pihen tekintetünk egy fehér virág gyenge szirmain. Ezután minden perc egy újabb bájos pillanatot rejt számunkra; csak ki kell tekintenünk arra, hol a komor házak ritkulni kezdenek, hol a város zsibbasztó nyomása lassan engedni kezd, ott észre fogjuk venni a nagy változást, az új élet kezdetét. A hóvirág, mely

utat tört magának a föld fagyos kérgén, ijedten hajtja le lágy fejcskéjét, hisz oly elhagyatott... De ime, körülötte fűszálak törtetnek elő, apró életek veszik kezdetüket és óráról-óra változik a föld képe. Az előbb még kopár föld színét zsenge, friss zöld foltok tarkítják és itt-ott feltűnik már egy-két korai mezei virág, köztük a bolyhos, nagyfejű kökörösín. Most már megindul minden, még ti bennetek is, kik csak itt a városban, a piacnak pénzszagú levegőjén kaptok néha abból az illatos mámorító légből, mely körülöttetek van.

Tudatlanok, vagy öntudatosan lelketlenek vagytok, ha azt hiszitek, hogy mi már nem tartozunk a természet körébe és rajtunk annak törvényszerűsége hatástalan marad. Nekünk dolgozó embereknek ezerszer fontosabb ezen időszak, mint a fakadó rügyeknek, mint a föld mélyéből előtörő bogaraknak. Ne higgyétek, hogy véletlen az, ha öröm tölti el lelkünket, mikor nehéz munkánk után buzgó kereséssel szedjük csokorba az illatos ibolyát és valahányszor magunkba szivjük annak édes illatát, mintha egy kéreg válna le a lelkünkről és tisztábbak, nemesebb leszünk. Hej, pedig de sokan vannak köztetek, kinek erre már igen nagy szüksége volna.

Mikor előtűnik hosszú levelei közt a májusi gyöngyvirág, akkor már hatalmas élet lüktet mindenütt. A levegő párája telve van a fakadó rügyek, a nyíló virágok, a párolgó föld nehéz leheletével, lázas mámor önti el az embert és vére sebesebben kering; repülni szeretne a magasba törő pacsirtával, majd eltűnni a szerelmes fülemile után, mely epedve hívja élete párját...

Most, hogy ezeket mind leirtam, nem a fantáziám vezetett, mint talán azt sokan feltételezik rólam, hanem azok a felejthetetlen emlékeim, melyek minden kirándulásomhoz fűznek, melyek közül egyről talán röviden

Országos Fodrászértekezlet Budapesten.

Május 18-án eljöttek a vidéki szaktársaink, hogy megegyezésre lépjenek a fővárosi szövetséggel, hogy azt országossá építsék s ezzel az ipar gazdasági- és szakmai fejlesztése az így létrejött gócpontból, egységes vezetése mellett az egész országra kiterjesztve, hathatós működést fejthessen ki. Az értekezlet, amely szövetségünkben tartatott meg, a vidéki szaktársak részéről jelentek meg: Pechó Lajos, Kerekes József, Miskolc; Lind Miklós, Makó; Heim Antal Szeged; Tóth László, Kemény Árpád, Beliczai Imre Cegléd; Dudás János Debrecen; Mura Mészáros Gyula, Tatabánya; Baranyai, Felsőgalla; Deák Sándor, Kalocsa; Rimóczi János, Kecskemét; Nagy József, Szolnok; Barbély Béla, Székesfehérvár; Halasy Antal, Eger; Szücs József, Sentes; Szalai Pál, Hatvan. Budapestiek: Kontró János, ipartestületi elnök, Grosch Miklós, Müller Károly, Hermann János, Csernyák József, Bajtárs András, Kiss Gyula, Vada József, Tolvaj Sándor és Wéber József. Az értekezlet Grosch szöv. elnököt kérte fel az elnöklésre, a jegyzőkönyv vezetésére pedig Csernyák szöv. főtitkárt és Tóth Lászlót Ceglédre, mint a kongresszus előkészítőjének jegyzőjét.

Grosch elnök üdvözölte a megjelenteket és kérte, hogy a vidéki kiküldöttek a tárgyra vonatkozólag adják elő tervezetüket.

Kerekes József (Miskolc), mint a vidéki szervezettek előkészítő bizottságának elnöke, örömmel tapasztalja, hogy végre megtört a jég. Dacára a többszöri sikertelen kísérletnek úgy véli, hogy végre elérkezett az idő és sikerült egy platformot találni, amivel a

megemlékezem. Remélem mindenki tudja, merre és hol van Solymár; sokak feledékenysége miatt elárulom, az esztergomi vasutvonalon, a budai hegyek északi lejtőjén. Ide tartott az egyik vasárnap egy szépszámu, kedélyes társaság. Vezetőnk volt turista-ismereteiről híres szaktársunk Pandurovits György és kedves neje. Már korán reggel, azaz $\frac{3}{4}$ 8 órakor, gyülekeztünk az ujlaki templomnál. Egymásután érkeznek Breitfeld, Szemere, Heszmann, Csernyák, Cirok szaktársak kedves feleségeikkel együtt. Cirok elhozza magával bájos kis leányát is, Rózsikát; a társasághoz tartozik még egy szeretetreméltó Steiner nevű német garszon ur, no és magam, a sok fiatal közt az öreg Éles. A Szépvölgyi úton fölfelé haladva, Breitfeld megmutatta szembe velünk a Zöldmál oldalán szépfekvésű villateltét és mindnyájan örültünk, hogy van egy kollégánk, kinek már ilyen tekintélyes vagyona van. A Remetehegy tetejéről egy völgybe ereszkedünk le; utunkat egy kis patak kíséri, mely folyton csacsog, mindig cseveg és mintha millió gyémántot rejtegetne, úgy sziporkázik minden cseppje, mely megtörik egy kis sziklán és melyen megtörik a ragyogó napsugár.

Balra tőlünk a sziklás hegyoldalon egy másik társaság kapaszkodik lassan fölfelé haladva, míg a jobb oldali kis lankást hölgyeink rohanják meg, mely tele volt gyönyörű ibolyával. Minden áldozatot meghoznak azért, hogy elérjenek egy-egy szép ibolyát; remek látvány s természetesen ebből is a szerencsés Lojzának jutott a legtöbb. A nagy virágszedés után zajosan folytatjuk utunkat, mindenki jókedvű és igyekszünk is azt egymásban fokozni. Az egyik hegyen remek kilátás tárul elénk, szinte elszorul a szívünk. Az erdő szélén egyszerre csak előttünk ül hátsó lábain, jobbra-balra tekintve, egy mezei nyul. Szinte hihetetlen, mintha tudná,

fővárost össze lehet hozni a vidékkel, hogy azután karöltve a szakma fejlődése az egész országra biztosítsák. Szükségességét érzi egy országos kongresszus megtartásának, hogy az ott kialakultak alapján a majdani országos szerv sikeres munkát végezhesen. A kongresszus megtartására augusztus 24. és 25-ikét tartja alkalmasnak, amely idő alatt a szükséges anyagot össze lehet hozni. Helynek kizárólag Budapestet véli, mert a fővárosban már leszüremlettek bizonyos dolgok, amelyek a kongresszus napirendjében már tiszta képet nyerhetnek. A szövetség országossá fejlesztésének előkészítő bizottságába a vidék részéről Tóth Lajost (Cegléd), Heim Antalt (Szeged) és Mura Mészáros Gyulát (Tatabánya), a főváros részéről Kiss Gyulát, Vada Józsefet és Csernyák Józsefet ajánlja. A jogi képvisellel dr. Szögyi Imre fővárosi ügyvévet kívánna megbízni. A gazdasági ügyek intézésére saját személyét, Miklós Ödönt, Burger és Major kartársakat és ennek ellenőrévé Grosch szöv. elnököt és a bizottság egy tagját ajánlja. Kéri a megjelenteket, hogy szívvél-lélekkel tegyék magukévá az ügyet és megvan róla győződve, hogy a magyarországi borbélyok összességének hálája fogja ezt szentesíteni.

Dr. Szögyi Imre ügyész felszólalásában kifejti, hogy az előtte szóló után már neki kevés mondani valója van, csupán a kongresszust, illetőleg annak a nézetének ad kifejezést, hogy ez inkább egy országos nagygyűlésként nevezetnék el, s ily módon egyúttal mintegy alapját képezné az országos szövetség megalakulásának.

Kontró János ipartestületi elnök látva azt az erős tákáratot, amely a vidék részéről az országos szövetség iránt megnyilvánul, azt az ipartestület erkölcsi támogatásával kívánja viszonzni. Tudatában van a

hogy senki sem fogja bántani, egész közel bevár, mondhatnám kinevet bennünket, s mielőtt a sötét elő tudnók venni, lassan tovább baktat.

Elérkeztünk az utolsó hegyhez, melynek tulsó felén fekszik Solymár. Mikor a hegytetőn tulmentünk, egyszerre álltunk meg mindnyájan. Még eddig nem látott pompában virágzó gyümölcsfáktól övezve előttünk fekszik kirándulásunk célja, kedves pihenő helyünk. A meleg napsugárnak virágillattól terhes fényében érkezünk a faluba, szeretett Taller Szepi bácsink vendéglőjébe. Épp delet harangoznak, mintha ünnepélyes bevonulás lenne. Ezután leirhatatlan jó étvággyal megebédelünk, mindenki azt, amit magával hozott, de egymást kölcsönösen, mint egy család szeretettel folyton unszolva, folyton kínálva. Ebéd végén mindig előkerül Breitfeld önagysága termosából a forró zamatos kapuciner, melyet azután csendes kvaterkázás és pajkos tréfálgózás követ, kinek mihez van kedve, közben Szepi bácsi kitünő borát lassan szopogatva.

Négy óra után megkönnyített csomagokkal, teljesen felüldülve, távol minden gondtól, jókedvű kacagással elindulunk, hogy Hidegkut és Máriaremetén keresztül Hűvösvölgybe érjünk. Mire este nyolc órát harangoznak, már mindnyájan otthon vagyunk és azon jó érzéssel hajtjuk álomra fejünket, hogy ismét megújodva, friss erővel látunk másnap kenyérkereső munkánkhoz.

U. i. Ha ezen leirással elérem azt, hogy szaktársaim kisebb-nagyobb csoportokban hasonló szépeplékű kirándulásokat fognak tenni, úgy azt hiszem, nemcsak a természet szépségeihez, de egymáshoz is közelebb fogom hozni a lelkeket, mert csak így juthatunk a kölcsönös szeretet és megértés áldásaihoz.

vidék bajainak és a szervezatlenségéből származó hátrányoknak és ezért, amit mint hivatalos szerv megkööttségével az ügy érdekében megtehet, azt kész örömmel fogja megtenni.

Kiss Gyula egy régi vágyának a teljesülését látja a most megindult lépésekben. Már elnökségének egyik sarkalatos pontja az volt, hogy a szövetség országossá építtessék, s ha ez nem történhetett meg, az nem rajta mullott, hanem az akkori idők viszonyain, miután az Árvizsgáló és egyéb hatóságoknál való járkálások elvonták minden másirányu munka elvégzésétől. A nagygyűlés határnapját rövidnek találja, mivel ott olyan horderejű kérdéseknek kell felvetődnie, amelyeknek részletes kidolgozása időt vesz igénybe. De különben is úgy véli, hogy a szövetség megszervezése legyen a legfőbb cél, hogy a hozott határozatok a szervezettség kötelékében erőt is kapjanak.

Vad a az akciónak a pestvidéki kartársak üdvözlét hozza. Szerinte az országos szövetség programján három főkérdésnek kell dominálnia, ugymint az iparfejlesztésnek, a kulturális és gazdasági kérdéseknek helyes megoldásában.

Müller Károly az országos szövetség eszméjét helyesnek tartja, mert példák bizonyítják, hogy tömörülésben van az erő. A nagygyűlésnek a megalakuláson kívül ő sem szán más szerepet, mert a szakmai kérdések rendezésére ezt még gyengének találja. Kívánatosnak tartja, hogy munkatársul csakis az ügyből áthatottak szegődjenek. Fontosnak tartja az anyagiak megszerzését is, mivel a szervezkedésnek a lelkesedésen kívül még a pénz is éltető eleme, nehogy adminisztrációjában megakadon. Szerinte a szervezés feladata főként a vidékre hárul, s ha az annak a kívánt formában eleget tesz, mi sem áll utjában, hogy a vidék gazdasági és szociális helyzete egy jóléti intézményeket felölelő erős szervezetben kielégülést találjon.

Heim Szegedről, teljesen osztja Müller nézetét és a szervezést ő is a vidék kötelességének tartja.

Pechó Miskolcra, szintén ebben az értelemben szólal fel.

Barbély: A székesfehérvári kartársak utasítására magatartását attól teszi függővé, vajjon az országos szervezet a rájuk nézve sérelmes vasárnapi munkaszünetet miként fogja megoldani.

Kontró ipartest. elnök, Barbélynak válaszolva, kifejti, hogy a vasárnapi munkaszünet kérdése nemcsak nálunk, hanem külföldön is nyílt kérdés és állandó panasz tárgya. Erre nézve azonban egyelőre nem remél kielégítő megoldást, már csak azért sem, mivel az illetékes hatóságok ez irányban biztató ígéretet nem tesznek.

Hermann a kongresszus elejtését és az ezt pótló nagygyűlés megtartását helyesli. Ő, aki már 30 éve résztvesz a közmozgalmakban, ellensége minden kongresszusnak, mert bő tapasztalata van róla, hogy az ott hozott határozatoknak alig van eredménye, s így egy kezdődő stádiumban levő alakulat kongresszusát annál kevésbé kívánja. A jelenlegi értekezlet csak afelől határozzon, hogy kívánja-e a szövetség országossá tételét.

Miklós Ödön úgy látja, hogy az ügyek az ő felfogása szerint alakulnak. Ő egyelőre mást nem is kíván, mint a megalakulást, a továbbiak ugyanis maguktól fognak jönni.

Kerekes a kialakult hangulatból úgy véli, hogy a kezdeményezés jó uton halad. A kongresszus megtartását azért tartotta volna szükségesnek, hogy ez mint egy nagyobb szabásu akció, egyrészt az eszme előretörését jobban dokumentálja, másrészt az ott elhangzott sérelmek úgy be-, mint kifelé jobban észre-

vétethetők s így orvoslásuk kézenfekvőbb lenne. A különféle nézetek arra indítják, hogy megkérje az elnököt e kérdésnek a szavazás alá bocsájtására.

Az értekezlet az előkészítő-bizottsági tagságra javasoltakat megválasztottnak jelentette ki, ugyszintén a kongresszusi eszme elvetésével, egy országos alakuló nagygyűlés megtartása mellett döntött, amelynek idejéül augusztus 24. és 25-ikét, helyéül pedig Budapestet tűzte ki.

Müller Károly indítványozza, hogy az előkészítő-bizottság tagjai között a szükséges kapcsolat fenntartására az ipartestület hivatalos lapját tartaná alkalmasnak s egyben felkéri a »Magyar Fodrász és Borbélyipar«, valamint a »Fodrászipar« szerkesztőit a támogatásra. Indítványozza továbbá a lefolyt tárgyalás anyagának a Budapesti Fodrászmesterek Szövetsége választmánya elé való terjesztését s egyben felhatalmazást kíván adatni az előkészítő-bizottságnak az előleges munkálatok költségeinek a fedezésére.

Tóth Ceglédről szól hozzá a Müller által tett indítványokhoz s javaslatára az értekezlet úgy határozott, hogy a kommunikék elhelyezésére mind a három szaklapot igénybe veszi, a költségek fedezésére pedig a felhatalmazást megadja.

Végül Kerekes kérelmére Kontró ipartest. elnök készséggel hozzájárul, hogy az alakulásban levő országos szövetség levelezése az ipartestület VI. ker. Csengery-utca 15. sz. a. székházában nyerhessen központot.

Grosch elnök úgy látja, hogy a tárgyalás anyaga már kimerült és a többségi akarat a szövetség országossá való kiépítése mellett nyilvánul meg. Ezt az egész akciót úgy fogja fel, mint a szakma előretörését kívánó megmozdulást. Akhoz, hogy az akció sikerrel járjon, lankadatlan munkakedvet és áldozatkészséget kér s ezzel az értekezletet bezártnak nyilvánítja.

Szakiskolai megfigyelések.

Irta Kuba Sándor, a szakiskola igazgatója.

Megfigyelve a szakiskolai hallgatóságot, igen értékes tanulságot vonhat le az ember. Meg kell gondolni, mennyi küzdelmes és fáradságos munkába kerül az ipartestület vezetőségének, mire az tagjainál kellő megértésre fog találni: hogy az ipar csak akkor gazdaságilag erős és nagy, ha iparunkat és üzleti kiszolgálását teljesen átreformáljuk, modern alapra helyezzük és az iparosképzést azonos színvonalra emeljük.

Külföldön az állam, a város sokkal többet áldoz az ipari kiképzésre, mint nálunk. Sajnos, e tekintetben saját magunk erejére vagyunk utalva; és miután szakiskolai felszerelésünk nagyon is hiányos, sőt elengedő hely sem áll rendelkezésre, mégis iparunk tovább fejlesztésével, az új generáció modern nevelése érdekében, az adott körülményekhez viszonyítva is, foglalkoznunk kell.

Iparunk hanyatlott; és sokan vannak, akik jajgatnak, panaszkodnak s mástól, avagy máshonnan várják a segítséget; tanácsokat is adnak. De ahelyett, hogy inkább ipari tudásukat vonnák vonatkozásba, a vélt iparos önértetbe burkolóznak és alig jönnek arra a gondolatra: »segíts magadon, akkor a jó Isten is segíteni fog!«

De hogyan lehetséges ez?

Ha ki-ki tudását a köznek rendelkezésre bocsátja, ha gánctevők nincsenek az iparban, hanem csak jóakaró utmutatók: kellően támogatják a szakiskolát és az iparoktatásban részesült hallgatóságot.

Ezzel szemben mit tapasztalunk? A tanonc-szak-

iskolába járt tanoncok 90 százaléka nagy mohósággal lendült neki, hogy az iparnak ismeretlen ágazatait is megtanulja és azt megismerje.

Panaszok jöttek a szegény fiuktól. Amikor kérdőre vontuk: te, ezt vagy amazt a munkát miért nem végezted úgy, ahogyan a szakiskolában azt tanítják?

Az első felel: Mesterem sem szerszámot, sem a hozzávaló anyagot nem adja.

A második: Mesterem tiltja, hogy az üzletben hajmunkán dolgozzam; ágyrajáró vagyok és így éjjel sem dolgozhatom, mert szobatársaimat zavarom!

A harmadik pláne azt feleli: Az én mesterem az édesatyám, ő azt mondta, hogy mind erre nincsen szükségem, csak borotválni és haját vágni tudjak.

A segédi szaktanfolyamon a hallgatók 70 százaléka szintén érdeklődik iparunk fejlesztése iránt; de szintén nagyok a panaszok, ugyanaz, mint a tanoncoknál, hogy a mester a korlátlan úr az üzletben (ezt a véleményt becsülöm), de ne legyen ugyanakkor gátló, amikor a segéd újabb eszmékkal kívánja az ipart gazdagítani és új irányt adni a kiszolgálásnak.

Szomorubb a mesteri tanfolyam. Itt a vélt iparos-önérzetnek 75 százalékaival találkozunk, amely ambíció lelohad, ha azt látja, amire esetleg kíváncsi volt; de ugyanakkor legkevésbé van hozzá ereje, hogy ott szerzett tudását az üzletben praktikusán is bevezetni tudná.

Szaktársaim, úgy látom, hogy az iparosképzés még gyenge lábon áll nálunk. Segítsetek, ki ahogyan tud! Az egyik anyagi téren, a másik szakiskolát végzett hallgatók támogatásával, a harmadik tanoncánál a szakiskolába való küldésével, ellenőrzésével és támogatásával, a negyedik saját tudásával, az ötödik, ha nem tudja az egyik avagy a másik dolgát, jöjjön és tanulja meg. Mert csak így összefogva vagyunk képesek mentől hamarabb célt érni, hogy iparunkat ebből a rossz gazdasági helyzetből kirántssuk. De csak nem szónoklással, hanem ipari tudásunkkal segítsünk magunkon, amint a közel múltban Czibesz Márton kollégánk az utat megmutatta, és hogy köztünk csak kétféle iparost ismerjünk: az egyik, aki tudja és érti iparát, jöjjön és mutassa meg, amit tud a másiknak, aki nem tudja az pedig jöjjön és tanuljon attól, aki tud.

Egyről-másról.

A Magyarországi Fodrásmesterek Országos Szövetségének életrehívása ügyében döntő lépés történt 1925 május 18-án. Miskolc, Debrecen, Szeged, Székesfejérvár, Cegléd, Tatabánya városok kiküldöttei, a budapesti fodrásmesterek szövetségével egyetértőleg, ki-mondották az egyesülést. Ezzel valósággá vált az országos szövetség gondolata is. Hogy nagyra nőjjön, ez most az ország fodrásmestereinek lelkiismeretétől függ. Tanulhattunk a háboruban és azt követő forradalmakban, mit jelent a szervezethez. Most itt az alkalom érvényre juttatni a szerzett tapasztalatokat. Minden fodrásmester, aki az ország valamely ipartestületének körzetében él, siessen alosztályba tömörülni, mert ebben a nagy szervben az alosztályoknak jut a legfontosabb szerep. A budapesti alosztályok mintájára, kötelessége minden vidéki ipartestületi körzetnek önmagát megszervezni és odahatni, hogy a területén üzlettel bíró fodrászok és borbélyok mind tagok legyenek. Ez a szervezés alapfeltétele, ennek megvalósulása pedig iparunk létkérdése.

*

A továbbképzés fejlesztése eljutott a legszelesebb

érdeklődés határáig segédszaktársaink bekapcsolódásával.

E tény megállapításával kapcsolatban felemlitem a kezdet kezdetén levő országos szövetség vidéki küldötteinek csodálkozó elismerését, amikor felvilágosítást nyertek, mily széles perspektíva nyílik a fodrászipar fejlesztésére azáltal, hogy segédszaktársaink jobb belátással, az együttműködés terére léptek a mesteri karral azért, hogy önmagukat továbbképezzék.

Megszűnik ezzel az az arcpiritó önteltség, amikor a felszabadult ifju már kész fodrásznak érzi magát, mondván: ötet ne tanítsák, ő már segéd. Uj, erős, egészséges felfogás lesz urrá, amikor a tudnivágyás önérzetessé tesz minden ifjut, mikor tanulni nemcsak kiváltságos üzletekben, hanem a legszerényebb kis vidéki műhelyekben is lehet azáltal, hogy az országos szövetség módot fog nyújtani minden vidéki körzetben és városban szaktanfolyamok látogatására. Oktatóerőket nevelünk először a központban, hogy azok az egész ország fodrászai részére kiterjeszthessék áldásdus működésüket. Dolgozni, uraim, mindnyájan! A lelkesedés lángja piritja az arcokat. A tudnivágyás fáklyája ég! Mindenki élessze szive melegével, lelke hevével, nehogy kialudjon!

Kiss Gyula.

Sz a k o k t a t á s. Értessük tanonctartó szaktársainkat, hogy a tanonc-szakiskola 1925. évben július 1-én este 8 órakor fog testületünk székházában megnyitni. Beiratkozni lehet minden este Molnár pénztárnok urnál. Tandij az egész időre 50.000 korona. Az elnökség.

Meghívó.

A Budapesti borbély-, fodrász- és parókkészítő ipartestület

előjárósága a testület által fenntartott segéd-továbbképző-tanfolyam ünnepélyes

záróvizsgáját

a Terézvárosi Kerésztény Casino (VI., Vörösmarty-utca 35. sz. I. em.) nagytermében

1925. évi június 7-én délelőtt 10 órakor

tartja meg, melyre a testület úgy a mestereket, mint segédeket ezennel meghívja.

Budapest, 1925 május 24-én.

Az ipartestület elnöksége.

vidék bajainak és a szervezatlenségéből származó hátrányoknak és ezért, amit mint hivatalos szerv megkööttségével az ügy érdekében megtehet, azt kész örömmel fogja megtenni.

Kiss Gyula egy régi vágyának a teljesülését látja a most megindult lépésekben. Már elnökségének egyik sarkalatos pontja az volt, hogy a szövetség országossá építtessék, s ha ez nem történhetett meg, az nem rajta mullott, hanem az akkori idők viszonyain, miután az Árvizsgáló és egyéb hatóságoknál való járkálások elvonták minden másirányú munka elvégzésétől. A nagygyűlés határnapját rövidnek találja, mivel ott olyan horderejű kérdéseknek kell felvetődnie, amelyeknek részletes kidolgozása időt vesz igénybe. De különben is úgy véli, hogy a szövetség megszervezése legyen a legfőbb cél, hogy a hozott határozatok a szervezethez kötelekben erőt is kapjanak.

Vada az akciónak a pestvidéki kartársak üdvözlétet hozza. Szerinte az országos szövetség programján három főkérdésnek kell dominálnia, ugymint az iparfejlesztésnek, a kulturális és gazdasági kérdéseknek helyes megoldásában.

Müller Károly az országos szövetség eszméjét helyesnek tartja, mert példák bizonyítják, hogy tömörülésben van az erő. A nagygyűlésnek a megalakuláson kívül ő sem szán más szerepet, mert a szakmai kérdések rendezésére ezt még gyengének találja. Kívánatosnak tartja, hogy munkatársul csakis az ügyből áthatottak szegődjenek. Fontosnak tartja az anyagiak megszerzését is, mivel a szervezkedésnek a lelkesedésen kívül még a pénz is éltető eleme, nehogy adminisztrációjában megakadjon. Szerinte a szervezés feladata főként a vidékre hárul, s ha az annak a kívánt formában eleget tesz, mi sem áll utjában, hogy a vidék gazdasági és szociális helyzete egy jóléti intézményeket felölelő erős szervezetben kielégülést találjon.

Heim Szegedről, teljesen osztja Müller nézetét és a szervezést ő is a vidék kötelességének tartja.

Pechó Miskolcra, szintén ebben az értelemben szólal fel.

Barbély: A székesfehérvári kartársak utasítására magatartását attól teszi függővé, vajjon az országos szervezet a rájuk nézve sérelmes vasárnapi munkaszünetet miként fogja megoldani.

Kontró ipartest. elnök, Barbélynak válaszolva, kifejti, hogy a vasárnapi munkaszünet kérdése nemcsak nálunk, hanem külföldön is nyílt kérdés és állandó panasz tárgya. Erre nézve azonban egyelőre nem remél kielégítő megoldást, már csak azért sem, mivel az illetékes hatóságok ez irányban biztató ígéretet nem tesznek.

Hermann a kongresszus elejtését és az ezt pótló nagygyűlés megtartását helyesli. Ő, aki már 30 éve résztvesz a közmozgalmakban, ellensége minden kongresszusnak, mert bő tapasztalata van róla, hogy az ott hozott határozatoknak alig van eredménye, s így egy kezdődő stádiumban levő alakulat kongresszusát annál kevésbé kívánja. A jelenlegi értekezlet csak afelől határozzon, hogy kívánja-e a szövetség országossá tételét.

Miklós Ödön úgy látja, hogy az ügyek az ő felfogása szerint alakulnak. Ő egyelőre mást nem is kíván, mint a megalakulást, a továbbiak ugyanis maguktól fognak jönni.

Kerekes a kialakult hangulatból úgy véli, hogy a kezdeményezés jó uton halad. A kongresszus megtartását azért tartotta volna szükségesnek, hogy ez mint egy nagyobb szabású akció, egyrészt az eszme előretörését jobban dokumentálja, másrészt az ott elhangzott sérelmek úgy be-, mint kifelé jobban észre-

vétethetők s így orvoslásuk kézenfekvőbb lenne. A különféle nézetek arra indítják, hogy megkérje az elnököt e kérdésnek a szavazás alá bocsájtására.

Az értekezlet az előkészítő-bizottsági tagságra javasoltakat megválasztottnak jelentette ki, ugyszintén a kongresszusi eszme elvetésével, egy országos alakuló nagygyűlés megtartása mellett döntött, amelynek idejéül augusztus 24. és 25-ikét, helyéül pedig Budapestet tűzte ki.

Müller Károly indítványozza, hogy az előkészítő-bizottság tagjai között a szükséges kapcsolat fenntartására az ipartestület hivatalos lapját tartaná alkalmasnak s egyben felkéri a »Magyar Fodrász és Borbélyipar«, valamint a »Fodrászipar« szerkesztőit a támogatásra. Indítványozza továbbá a lefolyt tárgyalás anyagának a Budapesti Fodrászmesterek Szövetsége választmányára elé való terjesztését s egyben felhatalmazást kíván adatni az előkészítő-bizottságnak az előleges munkálatok költségeinek a fedezésére.

Tóth Ceglédről szól hozzá a Müller által tett indítványokhoz s javaslatára az értekezlet úgy határozott, hogy a kommunikék elhelyezésére mind a három szaklapot igénybe veszi, a költségek fedezésére pedig a felhatalmazást megadja.

Végül Kerekes kérelmére Kontró ipartest. elnök készséggel hozzájárul, hogy az alakulásban levő országos szövetség levelezése az ipartestület VI. ker. Csengety-utca 15. sz. a. székházában nyerhessen központot.

Grosch elnök úgy látja, hogy a tárgyalás anyaga már kimerült és a többségi akarat a szövetség országossá való kiépítése mellett nyilvánul meg. Ezt az egész akciót úgy fogja fel, mint a szakma előretörését kívánó megmozdulást. Ahhoz, hogy az akció sikerrel járjon, lankadatlan munkakedvet és áldozatkészséget kér s ezzel az értekezletet bezártnak nyilvánítja.

Szakiskolai megfigyelések.

Irta Kuba Sándor, a szakiskola igazgatója.

Megfigyelve a szakiskolai hallgatóságot, igen értékes tanulságot vonhat le az ember. Meg kell gondolni, mennyi küzdelmes és fáradságos munkába kerül az ipartestület vezetőségének, mire az tagjainál kellő megértésre fog találni: hogy az ipar csak akkor gazdaságilag erős és nagy, ha iparunkat és üzleti kiszolgálását teljesen átreformáljuk, modern alapra helyezzük és az iparosképzést azonos színvonalra emeljük.

Külföldön az állam, a város sokkal többet áldoz az ipari kiképzésre, mint nálunk. Sajnos, e tekintetben saját magunk erejére vagyunk utalva; és miután szakiskolai felszerelésünk nagyon is hiányos, sőt elgendő hely sem áll rendelkezésre, mégis iparunk tovább fejlesztésével, az új generáció modern nevelése érdekében, az adott körülményekhez viszonyítva is, foglalkoznunk kell.

Iparunk hanyatlott; és sokan vannak, akik jajgatnak, panaszkodnak s mástól, avagy máshonnan várják a segítséget; tanácsokat is adnak. De ahelyett, hogy inkább ipari tudásukat vonnák vonatkozásba, a vélt iparos önértékbe burkolóznak és alig jönnek arra a gondolatra: »segíts magadon, akkor a jó Isten is segíteni fog!«

De hogyan lehetséges ez?

Ha ki-ki tudását a köznek rendelkezésre bocsátja, ha gáncsvetők nincsenek az iparban, hannem csak jó-akaró utmutatók: kellően támogatják a szakiskolát és az iparoktatásban részesült hallgatóságot.

Ezzel szemben mit tapasztalunk? A tanonc-szak-

iskolába járt tanoncok 90 százaléka nagy mohósággal lendült neki, hogy az iparnak ismeretlen ágazatait is megtanulja és azt megismerje.

Panaszok jöttek a szegény fiuktól. Amikor kérdőre vontuk: te, ezt vagy amazt a munkát miért nem végezted úgy, ahogyan a szakiskolában azt tanítják?

Az első felel: Mesterem sem szerszámot, sem a hozzávaló anyagot nem adja.

A második: Mesterem tiltja, hogy az üzletben hajmunkán dolgozzam; ágyrajáró vagyok és így éjjel sem dolgozhatom, mert szobatársaimat zavarom!

A harmadik pláne azt feleli: Az én mesterem az édesatyám, ő azt mondta, hogy mind erre nincsen szükségem, csak borotválni és haját vágni tudjak.

A segédi szaktanfolyamon a hallgatók 70 százaléka szintén érdeklődik iparunk fejlesztése iránt; de szintén nagyok a panaszok, ugyanaz, mint a tanoncoknál, hogy a mester a korlátlan ur az üzletben (ezt a véleményem becsülöm), de ne legyen ugyanakkor gátló, amikor a segéd újabb eszméssel kívánja az ipart gazdagítani és új irányt adni a kiszolgálásnak.

Szomorubb a mesteri tanfolyam. Itt a vélt iparos-önérzetnek 75 százalékaival találkozunk, amely ambíció lelohad, ha azt látja, amire esetleg kíváncsi volt; de ugyanakkor legkevésbé van hozzá ereje, hogy ott szerzett tudását az üzletben praktikusán is bevezetni tudná.

Szaktársaim, úgy látom, hogy az iparosképzés még gyenge lábon áll nálunk. Segítsetek, ki ahogyan tud! Az egyik anyagi téren, a másik szakiskolát végzett hallgatók támogatásával, a harmadik tanoncánknak a szakiskolába való küldésével, ellenőrzésével és támogatásával, a negyedik saját tudásával, az ötödik, ha nem tudja az egyik avagy a másik dolgát, jöjjön és tanulja meg. Mert csak így összefogva vagyunk képesek mentől hamarabb célt érni, hogy iparunkat ebből a rossz gazdasági helyzetből kirántsuk. De csak nem szónoklással, hanem ipari tudásunkkal segítsünk magunkon, amint a közel múltban Czibesz Márton kollégánk az utat megmutatta, és hogy köztünk csak kétféle iparost ismerjünk: az egyik, aki tudja és érti iparát, jöjjön és mutassa meg, amit tud a másiknak, aki nem tudja az pedig jöjjön és tanuljon attól, aki tud.

Egyről-másról.

A Magyarországi Fodrásmesterek Országos Szövetségének életrehívása ügyében döntő lépés történt 1925 május 18-án. Miskolc, Debrecen, Szeged, Székesfejérvár, Cegléd, Tatabánya városok kiküldöttei, a budapesti fodrásmesterek szövetségével egyetértőleg, ki-mondották az egyesülést. Ezzel valósággá vált az országos szövetség gondolata is. Hogy nagyra nőjjön, ez most az ország fodrásmestereinek lelkiismeretétől függ. Tanulhattunk a háboruban és azt követő fordalmakban, mit jelent a szervezettség. Most itt az alkalom érvényre juttatni a szerzett tapasztalatokat. Minden fodrásmester, aki az ország valamely ipartestületének körzetében él, siessen alosztályba tömörülni, mert ebben a nagy szervben az alosztályoknak jut a legfontosabb szerep. A budapesti alosztályok mintájára, kötelessége minden vidéki ipartestületi körzetnek önmagát megszervezni és odahatni, hogy a területén üzlettel bíró fodrászok és borbélyok mind tagok legyenek. Ez a szervezés alapfeltétele, ennek megvalósulása pedig iparunk létkérdése.

*

A továbbképzés fejlesztése eljutott a legszélesebb

érdeklődés határáig segédszaktársaink bekapcsolódásával.

E tény megállapításával kapcsolatban felemlitem a kezdet kezdetén levő országos szövetség vidéki küldötteinek csodálkozó elismerését, amikor felvilágosítást nyertek, mily széles perspektíva nyílik a fodrászipar fejlesztésére azáltal, hogy segédszaktársaink jobb belátással, az együttműködés terére léptek a mesteri karral azért, hogy önmagukat továbbképezzék.

Megszűnik ezzel az az arcpiritó önteltség, amikor a felszabadult ifju már kész fodrásznak érzi magát, mondván: ötletet ne tanítsák, ő már segéd. Uj, erős, egészséges felfogás lesz urrá, amikor a tudnivágyás önértetessé tesz minden ifjut, mikor tanulni nemcsak kiváltságos üzletekben, hanem a legszerényebb kis vidéki műhelyekben is lehet azáltal, hogy az országos szövetség módot fog nyújtani minden vidéki körzetben és városban szaktanfolyamok látogatására. Oktatóerőket nevelünk először a központban, hogy azok az egész ország fodrászai részére kiterjeszthessék áldásdus működésüket. Dolgozni, uraim, mindnyájan! A lelkesedés lángja piritja az arcokat. A tudnivágyás fáklyája ég! Mindenki élessze szive melegével, lelke hevével, nehogy kialudjon!

Kiss Gyula.

Szakoktatás. Értessitjük tanonctartó szaktársainkat, hogy a tanonc-szakiskola 1925. évben július 1-én este 8 órakor fog testületünk székházában megnyitni. Beiratkozni lehet minden este Molnár pénztárnok urnál. Tandíj az egész időre 50.000 korona. Az elnökség.

Meghívó.

A Budapesti borbély-, fodrász- és parókakészítő ipartestület

előljárósága a testület által fenntartott segédtoábbképző-tanfolyam ünnepélyes

záróvizsgáját

a Terézvárosi Kerésztény Casino (VI., Vörösmarty-utca 35. sz. I. em.) nagytermében

1925. évi június 7-én délelőtt 10 órakor

tartja meg, melyre a testület úgy a mestereket, mint segédeket ezennel meghívja.

Budapest, 1925 május 24-én.

Az ipartestület elnöksége.

Figyelmeztetés

a külföldiekre vonatkozó új rendelet intézkedéseire.

A m. kir. Belügyminiszter Ur az 1925 április 25-én 200.000 szám alatt kelt rendeletével újból szabályozta a külföldieknek Magyarország területén való tartózkodási kérdését.

Ezen rendelet értelmében külföldinek tekintendő mindenki:

»Aki a fennálló jogszabályok értelmében nem magyar állampolgár.«

Ezen megállapítás azonban igen tág értelmű s a fennálló jogszabályok szövevényes rendelkezéseit nem ismerő közönség, de meg a hatóságok közül is némelyek (aligha lesznek azon helyzetben, hogy a konkrét esetekben a jelentkező külföldi voltát megnyugtató módon megállapítsák s ezért vitás esetekre a döntés jogát a Belügyminiszter magának tartotta fenn.

Mindenektől eltekintve, külföldinek tekintheti mindenki, aki a mai Csonkamagyarország területén kívül eső községben született s nem optált, vagy szerzett illetőségi bizonyítványt valamely a mai Csonkamagyarország területén fekvő város vagy községtől.

E kérdés minket nemcsak a munkaadó honossága, hanem az alkalmazottak honossága szempontjából is érdekel s az előzőeket azért ismertettük, hogy némi tájékoztatást nyujtsunk, ki tekinthető külföldinek s kinek alkalmazásánál kell megállapítani, rendelkezik-e azokkal a törvényes kellékekkel, melyek a rendelet értelmében szükségesek ahhoz, hogy alkalmazása miatt a munkaadó büntetőjogi felelősségre ne vonassék. Mert a rendelet 13. §-a értelmében

»munkára csak olyan külföldit szabad alkalmazni, aki két hónapnál rövidebb itt tartózkodása esetében utlevelét a két hónap eltelté után pedig itt tartózkodásának jogosságát igazoló egyéb okiratát (tartózkodási engedélyét, lakhatási bizonylat iránti kérelem előterjesztésekor kapott elismervényét, lakhatási bizonylatát) felmutatja.«

Nem szabad alkalmazni azt a külföldit sem, kinek utlevelében külképviseleti hatóságaink valamelyike a vizum szövegében ilyértelmű tilalmat foglalt bele.

A rendelet f. évi június 1-én lép hatályba s az eddig akár lakási engedéllyel, akár anélkül az ország területén tartózkodó külföldieknek három hónap eltelté után azonban a bejelentés és engedély nélkül az ország területén tartózkodó külföldit 10–100 aranykorona pénzbüntetéssel és azonfelül 15 napig terjedhető elzárással, a szabályszerű engedély nélkül az ország területén tartózkodó külföldit alkalmazó munkaadót pedig 100 aranykoronáig terjedő pénzbüntetéssel rendeli sújtani.

Tanácsos lesz tehát, ha mindenki idejekorán meggyőződik, hogy alkalmazottai honossági kérdése rendben van-e, nehogy később az a kellemetlenség érje, hogy az engedély nélkül az ország területén tartózkodó külföldinek tekinthető alkalmazottját — esetleg a legkellemetlenebb időben — a hatóság kiemeli s az alkalmazót még érzékenyen meg is bünteti.

Kalix Zsiga, test. jegyző.

HIREK.

Meghívó. Tisztelettel meghívjuk összes szaktársainkat, úgy a mestereket, mint a segédeket és azok hozzátartozóit, június hó 7-én, vasárnap, este 8 órakor, a Park-szálló (Baross-tér 10.) disztermében a **tanári kar tiszteletére tartandó szaktanfolyam záró-összejövetelére.** Ételről és italról gondoskodva van. A segédek szaktanfolyam hallgatói.

Nyári mulatság. Ugy értesülünk, hogy a Mesterszövetség június hó 28-án, vasárnap, reggeltől éjfélig tartó nyári mulatságot rendez a Budakeszi-uton lévő »Szép Juhászné«-vendéglőben. Tekintve, hogy e gyönyörű helyen 4 évvel ezelőtt már tartottunk ott egy mulatságot, melyre körülbelül 4000 ember kellemes emlékekkel tekint vissza, ezért reméljük, hogy a mostani mulatság sem fog mögötte maradni. A programot tartalmazó meghívókat a rendezőség posta útján fogja szétküldeni.

Dr. Kelemen Károly, bőrgyógyász és urologus, a fodrászok és hozzátartozóit (férfi és női) részére 50% tiszteletdíj-kedvezményt nyujtva, rendel VI., Gróf Zichy Jenő-utca 37., II. em. 12. (Vasárnap délelőtt is.) (Quarcfény-kezelés.)

Az új ipartörvény, a régi törvény érvényben levő szövegével, könyvbe kötve. Szerkesztették: Wittich Andor, a miskolci, dr. Landesberg Jenő, a szegedi kamara titkárai és dr. Dobsa László, az IPOSz igazgatója. 60.000 koronáért kapható (posta útján is) »Az Ipar« kiadóhivatalában, Szeged.

Felelős kiadó: **Wéber József.**

APRÓ HIRDETÉSEK.

Minden egyes szó 1000 korona, mely összeg előre fizetendő.

ELSŐRANGU nőifodrászt, önálló munkaerőt keres belvárosi szalon, környéki előkelő nyaralóhelyre, esetleg állandó alkalmazásra. Cim: Koronaherceg-u. 16., I. Kozmetika. Ugyanitt egy jó házból való fiu vagy leány tanulónak felvétetik.

HÖLGYFODRÁSZSEGÉD, csakis elsőrendű munkaerő, ki a hajfestést és bubu-hajvágást érti, Siófokra felvétetik. Bandler Fülöp, VII., Erzsébet-körut 29. Budapest.

STRANDFÜRDŐRE uri-nőifodrászsegéd és fodrásznő, aki manikűröz is, azonnal felvétetik Gerő fodrásznál, Kertész-u. 43.

4 VIASZBABA, kirakatállványok, viaszfejek, üvegfejek eladók. Császi, Teréz-körut 12, az advarban.

25 ÉVE fennálló I. oszt. urifodrászüzlet családi okok miatt eladó. Bővebbet Ujpest, Ósz-u. 97., ajtó 4, esetleg lakásom is butorral együtt.

ELADÓ egy toilett-tükör, asztallal, márvánnyal és forgószékkel. Aréna-ut 44.

JÓKARBAN lévő fodrászüzletberendezés eladó. Fehér, Vas-utca 12.

NAGYSZABÁSÚ és elsőrendű uri- és nőifodrászterem a főváros legforgalmasabb vonalán, olcsón eladó. Esetleg külön az uri- vagy nőifodrászterem is kapható. Bővebbet Rákóczi-ut 90.

Óvás!

Johnson-Star

fenőszij újabb módosításával a borotvák
domtalan elfe-
nését kizárja

ára **pasztával**
30.000
korona.

Vidékre gyors és pontos kiszolgálás.

Micsányi Gyula

műköszörűs, Budapest, VI., Aradi-u. 64.,
az udvarban.

Önérzetes fodrász
csak olyan cégnél vásárol,
mely a
„Fodrász Ujság“-ban
hirdet!

Ha olcsón
és jót akar
vásárolni,
akkor te-
gyen kísér-
letet ennél
a cégnél

Ángyán Béla

KÖZMETIKAI ÉS FODRÁSZÜZLETI BERENDEZÉSEK, MŰ-
SZEREK ÉS PIPERECIKKÉK NAGYKERESKEDEŐJE

BUDAPEST
RAKÓCZI-UT 40

A fodrásziparban szükséges
FEHÉRNEMŰEKET

illetőleg kendőket gyönyörű, hófehér kivitelben
és a legjutányosabb feltételek mellett kölcsönöz a

HIGIENA

FEHÉRNEMŰ-KÖLCSÖNZŐ-VÁLLALAT

Budapest, VI., Desseffy-utca 26.

Telefon: 119—91.

A világhírű valódi solingeni

POLLART
BOROTVÁK

kaphatók

TÜRR J.

magyarországi vezérképviselőnél

Budapest, V., Wurm-utca 5.
vagy Dorottya-u. 3. (udvarban).

POLLART
VÉDJEGY

Kérjük kivágni — a címre jól ügyelni!

(57)

35% árkedvezményt kap az amugy is
mérésélt árból.

Telefon: Terež 129—40
Rákóczi-ut 74,
József 50—89,
Fők Budán III., Zsigmond-u. 36

MÓNALISA
Diskay

E szelvény ellenében

Kedvezmény
lapunk olvasóinak!

„**HATTYU**”

Fehérenmü Kölcsönző Vállalat
Alapítva 1908.

Budapest, V., Katona József-utca 41.
(Palatinus-épület.) Telefon 159-60 és 46-86

Szállít:

Fodrász-fehérenmüket
kölcsönrendszer alapján.

Nincs többé tyukszem! A Czézner-féle Rádió

tyukszemirtótapas

fájdalom nélkül elmulasztja. Fodrá-
szoknak jó mellékjövedelem. 30% ár-
engedmény. Szab. törv. véd. Kapható:

Czézner Márton fodrász
Budapest, VII., Peterdi-utca 39. szám.

Minden borotváért
14 napi garanciát vállalok.

Uri és női fodrászok
részére a

LEGOLCSÓBB
bevásárlási forrás

WINKLER D.H.

Budapest, VII. ker.,
Akácfa-utca 20.

Telefon: József 105—58.

Raktáron tartok Bader, Dralle,
Frank, Mechnarovszky stb. árukat.

Árjegyzék:

	Darabonként ezer koronákban
Viktoria borotva- ecset	35—45—55
Üveg cévertál	150
Olasz szappanozó csésze	22
Atlasz rudborotva- szappan	8
Gummi pipetta	18—20—28
Pollár rendszerű borotva	50
1/4 kg. Brillantin	18
1 liter Bay Rum	70
100 gr. vatta	10
Timsókő	6
Juwel hajvágógép	180
Dupla fenőszij csüngő	60
Manicur szerszám	15
„ olló	20
Herkules hajvágófésű	18
Kölnviz 1 liter	70
1/4 kg. Poudér	4
Vérelállító	3
Ondolálóvas	30

DRESZMANN KÁROLY KÉSES ÉS BOROTVAMÜKÖSZORUS BUDAPEST

Üzlet: VII., Erzsébet-körut 22. X., Álmos-utca 17. sz.
Telefon: József 129-29 Régi jó elismert cég Telefon: József 53-40

Borbélyok részére ajánlom a 27-es és 28-as

>FRICZKÓ<

borotvát fehér csontnyéllel 70.000 koronás árban.

Borotvaköszörülés	15.000 K-tól feljebb
Gépköszörülés	15.000 K-tól feljebb
Ollóköszörülés nagyság szerint	6.000 K és feljebb
Juwel hajvágógép 3-as és 7-es fésűvel	220.000 K
Koh-i-noor szakállgép 7-es fésűvel	180.000 K
Minden más gyártmányú gépek	100.000 K-tól feljebb

Vidéki megrendelések 8 napon belül eszközöltetnek.

Dreszmann Károly, Erzsébet-körut 22.

Hajvágógépek

Eredeti Juwel-gép 0-ás, 3—7, 10 mm. K 200.000
„Solár“ (mint a Juwel minőségű áru) K 140.000
Koh-i-noor, 0-ás K 150.000
Kitűnő 0-ás, 3-as, 5-ös és 7-es .. K 100.000
Kommercáru 0—3—7-es K 75.000
Mindenfajta gépekhez vágófésűk, rugók, rugós
alátét és minden alkatrészek kaphatók. Gépek
köszörülése, valamint tökéletes, tartós nickele-
zések gyorsan elkészítettetnek.

Borotvák

(minden darabjáért jótállással)

Léber Attila 27—28	K 55.000
„ homoru	K 90.000
Eredeti Pollárt 27—28	K 90.000
Fodrász-olló, sima	K 40.000
Léber-gummi 18-as	K 70.000
„ „ 19-es	K 80.000
„ „ 20-as	K 90.000

Léber Kálmán

borotva- és késárugyára, finom ácelláruraktára,
műköszörüldéje és nickelő telepe

Budapest, Rákóczi-ut 61.

Alapított 1889.

Telefon: József 58—09.

Minden árum békebeli minőségben kapható.

Bivalyhaj

20	35	40
K 20.000	22.000	24.000

Valódi angol krepp

békebeli minőségben
Méterenként 25 000 korona

Tüllvegetal

minden színben
Méterenként K 300.000

Hajháló minden színben

Dupla K 45.000, szimpla K 26.000

ALTSCHÜLER E.
HAJNAGYKERESKEDŐ
KIRÁLY-UTCA 36.

Angora lehozott

12.000 korona

Montierszalag

1/2 cm	3/4 cm	1 cm
K 3000	3600	4200

Montierszeg

Dekánként K 1500

Legfinomabb vágott haj

tompa lehozott, minden hosszúság-
ban és minden színben, a leg-
olcsóbb napi árban

Hulladékhat kilónként
10.000 koronáért veszek.